

DOMNULE PREȘEDINTE,

Subsemnata, LUPU (fostă BODÂRLĂU) MIHAELA, (...), cu domiciliul ales în vederea comunicării tuturor actelor de procedură la reprezentantul meu convențional, SCA Cazacu & Asociații cu sediul de corespondență în Municipiul București, Bd. Barbu Văcărescu nr. 201, Globalworth Tower, et. 2, Sector 2, în temeiul disp. art. 452 și următoarele din C.proc.pen. formulez prezenta cerere de

REVIZUIRE

a Sentinței penale nr.229/F din 23.12.2015 a Curții de Apel București – Secția I Penală, rămasă definitivă prin decizia penală nr.472/A din 28.11.2016 a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția Penală,, considerând că s-au descoperit fapte sau împrejurări noi ce nu au fost cunoscute la soluționarea cauzei și care dovedesc netemeinicia hotărârii pronunțate în cauză.

Astfel, potrivit disp. art. 456 alin. (2) C.proc.pen., arăt că îmi întemeiez prezenta cerere pe disp. art.453 alin. (1) lit.a) C.proc.pen. ”(1) *Revizuirea hotărârilor judecătorești definitive, cu privire la latura penală, poate fi cerută când: a) s-au descoperit fapte sau împrejurări ce nu au fost cunoscute la soluționarea cauzei și care dovedesc netemeinicia hotărârii pronunțate în cauză*”

De asemenea, precizez că prezenta cerere vizează atât latura penală cât și cea civilă a cauzei.

1.Expunerea pe scurt a motivului prezentei cereri de revizuire

Pentru a mă condamna și pentru a menține soluția pronunțată de către instanța de fond, judecătorii cauzei au avut în vedere cu precădere, așa cum voi argumenta în cele ce urmează, înregistrări ambientale care s-au dovedit a fi fost contrafăcute, denunțatorii care au prezentat la parchet aceste înregistrări înfăptuind infracțiunea de inducere în eroare a organelor judiciare în varianta ticlurii de probe.

Fiind cercetați pentru săvârșirea acestei infracțiuni, denunțatorii au beneficiat de efectele prescripției, parchetul care a instrumentat cauza pronunțând o soluție

de încetare a procesului penal, deși pentru alte fapte și făptuitori s-au pronunțat, în aceeași cauză, soluții ferme de clasare.

Constatarea, de către Ministerul Public, a faptului că denunțătorii nu pot beneficia de o soluție de clasare, conduce la o singură concluzie și anume că aceste persoane au săvârșit faptele cu vinovăție și că ar fi trebuit să răspundă pentru acțiunile comise.

În același timp, denunțătorii au primit, în același dosar, soluții de clasare în ceea ce privește faptele de mărturie mincinoasă, ajungându-se la concluzia că aceste fapte nu există.

Un corolar evident a celor mai sus expuse constă în aceea că, atâta timp cât persoanele care m-au denunțat nu au săvârșit infracțiunea de mărturie mincinoasă dar, în același timp ar fi trebuit să răspundă pentru fapta inducere în eroare a organelor judiciare în varianta ticluirii de probe este că înregistrările pe care le-au depus la parchet sunt alterate, neconforme realității.

Nu există nicio altă explicație pentru care, în ceea ce privește fapta inducere în eroare a organelor judiciare în varianta ticluirii de probe, nu s-a adoptat tot o soluție de clasare, pentru că denunțătorii mei nu au prezentat alte probe în afara înregistrărilor care să fi putut fi ticluite, așa cum cere textul incriminator.

Această soluție, (care, așa cum voi prezenta, a trecut prin filtrul unei instanțe de judecată, fiind menținută în procedura plângerii la Judecător împotriva clasării de către un complet al Înaltei Curți), reprezintă elementul de noutate care, dacă ar fi fost cunoscut de către judecătorii cauzei, ar fi condus la o soluție diametral opusă celei de condamnare.

Voi demonstra că înregistrările - *probe ticluite* - au avut o importanță determinantă la condamnarea mea, fiind probele care au înclinat balanța în condițiile în care martorii denunțători și martorii apropiați acestora au dat declarații care nu se coroborau nici între ele și nici cu celelalte mijloace de probă și care, în același timp, erau împotriva logicii elementare.

Menționez că, pe tot parcursul cercetării judecătorești, atât în faza fondului cât și în calea de atac a apelului mi-am susținut nevinovăția, învederând că înregistrările în discuție au fost falsificate.

2. Scurt istoric

2.1. Faza de urmărire penală

Am fost trimisă în judecată prin rechizitoriul din data de 04.07.2014 emis de către Direcția Națională Anticorupție – serviciul Teritorial Constanța, în dosarul de urmărire penală nr.193/P/2013 pentru săvârșirea unei infracțiuni de șantaj prev. de art.207 alin.1 C.pen și unei infracțiuni de trafic de influență prev. de art. 6 din Legea 78/2000 rap. la art.291 alin. (1) C.pen.

În esență, s-a reținut că aș fi pretins și primit de la martorul MIRON ȘTEFAN, suma de 20.000 de euro lăsându-l să creadă că am influență asupra JUDECĂTORILOR MITEA DAMIAN MARIUS și FRANGU ZOIȚA iar ulterior și asupra judecătorului COADĂ CIPRIAN, toți din cadrul secției penale a Curții de Apel Constanța și că aș putea să intervin pe lângă aceștia pentru a-i determina să pronunțe o soluție de trimitere spre rejudecare, la Tribunalul Constanța, a unui dosar aflat în faza apelului.

O altă acuzație constă în aceea că aș fi exercitat amenințări la adresa martorului MIRON ȘTEFAN cu săvârșirea unor acte de violență dar și cu privirea lui de libertate urmărind pe această cale să-l determin pe acesta să renunțe la demersul său constând în sesizarea DNA cu privire la posibile infracțiuni de corupție.

Instanța sesizată a fost Curtea de Apel București

2.2. Faza de cameră preliminară

După sesizarea instanței am ridicat mai multe excepții și am făcut observații în ceea ce privește legalitatea desfășurării fazei de urmărire penală.

Încă din această fază procesuală am contestat integralitatea și acuratețea înregistrărilor pe care se bazează acuzațiile.

Am contestat legalitatea administrării acestui mijloc de proba pentru următoarele considerente considerând că înregistrările audio – video nu respecta cerințele art. 139 alin. 3 C.pr.pen., în condițiile în care se poate observa din vizionarea acestora că nu sunt efectuate de martorii MIRON ȘTEFAN și MIRON ION, ci de către însoțitorii acestora, persoane care nu au avut nicio implicare în discuțiile purtate, astfel încât nu este respectată cerința legală care arată fără echivoc faptul că aceste interceptări trebuie *“sa priveasca propriile convorbiri sau comunicări purtate cu terții”*.

Am criticat și faptul că înregistrările audio – video nu respecta nici cea de-a doua cerință ce trebuie îndeplinită cumulativ respectiv *“sa nu fie interzise de lege”*, pentru că, în opinia mea, înregistrările în mediu ambiental încalcă disp. art. 35 din Legea nr. 51/1995, art. 8 și art. 10 din Statutul profesiei de avocat și art. 139 alin.4 C.pe.pen. privind confidențialitatea raporturilor dintre avocat și client.

Convorbirile au fost înregistrate de persoane cu care nu am avut o relație profesională, acestea înregistrând o convorbire care se afla sub protecția confidențialității și secretului profesional prevăzut de lege.

Am apreciat că potrivit art.306 alin.6 C.pr.pen, secretul profesional este opozabil cu atât mai mult unor terți, cu cât el este opozabil procurorului ca organ al statului titular al acțiunii penale.

De asemenea, am contestat originalitatea, autenticitatea și integritatea înregistrărilor audio – video prezentate de martorii denunțatori, acestea prezentând urme vizibile de contrafacere.

Prin încheierea din data de 12.09.2014, Curtea de Apel a respins ca nefondate cererile și excepțiile pe care le-am ridicat și a constatat legalitatea sesizării instanței și a efectuării actelor și administrării probelor în faza de urmărire penală. Contestațiile formulate împotriva acestei încheieri au fost respinse.

2.3. Faza de judecată în fond

În urma constatării legalității sesizării Curții de Apel, am solicitat judecata în procedură ordinară pentru a ajunge la o soluție de achitare.

În urma cercetării judecătorești, instanța de fond a dispus, în temeiul art.291 C.pen. corob. cu art.6 din Legea nr.78/2000 cu aplic. art.5 alin.1 C.pen. condamnarea mea la pedeapsa de 4 ani închisoare pentru savarsirea infracțiunii de trafic de influență.

De asemenea, în temeiul art.207 alin. 1 C.pen., instanța a dispus condamnarea la pedeapsa principală de 3 ani închisoare pentru savarsirea infracțiunii de șantaj.

În baza disp. art.38 alin. 1 rap. la art.39 alin. 3 lit. a) C.pen., instanța a dispus contopirea celor două pedepse, stabilind o pedeapsă rezultantă de 5 ani închisoare cu executare în regim de detenție.

Totodată, în temeiul art.45 alin. 3 C.pen., instanța de fond a aplicat, pe lângă pedeapsa principală rezultantă, pedeapsa complementară a interzicerii exercitării drepturilor prevăzute de art.66 alin. 1 lit. a), lit. b) și lit. g) C.pen., pe o perioadă de 3 ani, în condițiile art.68 alin. 1 lit. c) C.pen.

În temeiul art.45 alin. 5 C.pen., instanța de fond mi-a aplicat pedeapsa accesorie a interzicerii exercitării aceluiași drepturi, începând cu data rămânerei definitive a hotărârii de condamnare și până la executarea sau considerarea ca executată a pedepsei principale rezultante.

Astfel, prin sentința penală nr.229/F/23.12.2015 pronunțată în dosarul penal nr.5683/2/2018 (număr vechi 2200/2018) s-a dispus condamnarea mea la pedeapsa rezultantă de 5 ani de închisoare pentru săvârșirea infracțiunilor de trafic de influență și șantaj.

2.4. Judecata în apel

Am atacat sentința penală mai sus menționată.

Prin decizia penală 472/A/28.11.2016 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, mi-a fost admis apelul, a fost descontopită pedeapsa principală, a fost înlăturat sporul de 1 an aplicat de Instanța de fond și, în temeiul art.33 lit. a) rap. La art.34 lit. b) din C.pen din 1969, Curtea a recontopit pedepsele aplicate urmând ca eu să execut pedeapsa cea mai grea de 4 ani de închisoare.

Precizez că această ultimă hotărâre judecătorească a fost pronunțată cu o opinie separată în sensul desființării în totalitate a sentinței pronunțată de Instanța de fond și a achitării mele în baza disp. art.16 alin. (1) lit. c) pentru toate infracțiunile pentru care am fost trimisă în judecată.

2.5. Demersurile efectuate în paralel cu judecată cauzei.

În luna iunie 2015, am formulat plângeri penale împotriva denunțătorilor Miron Ion, Miron Ștefan și Miron Vasile și, ulterior, împotriva dlui procuror de caz, Bodean Andrei și a ofițerului de poliție judiciară Petroșan Viorel, ca urmare a faptului că, potrivit expertizelor efectuate, a rezultat că înregistrările folosite în acuzarea mea au fost falsificate.

Am avut în vedere la formularea acestei plângeri penale faptul că, la data de 19 mai 2014, în baza ordonanței de delegare a procurorului, comisarul Petroșan Viorel a întocmit procesul-verbal de redare a convorbirii ambientale de pe DVR PRINCO MIH CO 233702118-22557, pus la dispoziție de Miron Ștefan în data de 13 mai 2014.

La momentul la care MIRON ȘTEFAN a predat acest DVR, el a afirmat că ar conține convorbiri purtate mine cu Miron Ion, Boldamîr Nivolaie, Boldamîr Adrian, Dumitru Lucica și Bălan Cristina în luna aprilie 2014.

Din examinarea conținutului interceptărilor depuse se poate constata că acestea susțineau acuzațiile care îmi erau aduse de către denunțători.

Am constatat imediat însă faptul că interceptările prezentate erau trunchiate și alterate, situațiile care au fost surpinse de înregistrări nefiind în totalitate reflectate de acestea, mai multe elemente redade de aceste înregistrări fiind diferite față de

realitate în special pentru a lăsa să se înțeleagă faptul că acuzațiile care mi au fost aduse sunt reale.

Pentru acest motiv am contestat imediat veridicitatea conținutului acestor înregistrări și am formulat și plângerea penală de care am amintit.

Urmare a plângerii mele, la Parchetul de pe langa Inalta Curte de Casatie si Justitie – Sectia de Urmareire Penala si Criminalistica s-a format dosarul nr. 430/P/2016, și a fost începută urmărirea penală în rem pentru infracțiunile de: inducerea în eroare a organelor judiciare; influentare a declarațiilor; cercetarea abuzivă și abuz în serviciu.

La data de 15.11.2016 au fost audiați denunțatorii Miron Stefan, Miron Ion și Miron Vasile.

Prin ordonanța nr. 430/P/2016 din data de 14.10.2016, a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția de Urmărire Penală și Criminalistică s-a dispus începerea urmăririi penale pentru săvârșirea infracțiunilor prev. de art. 268 alin. 2 C.pen., art. 272 C.pen., art. 280 alin. 1 și alin. 2 C.pen. și art. 297 alin. 1 C.pen., iar prin ordonanța cu același număr din 20.02.2017 a aceleiași unități de parchet s-a dispus efectuarea în continuare a urmăririi penale față de *Miron Ion* și *Miron Vasile*, în calitate de suspecți, pentru săvârșirea infracțiunilor de inducerea în eroare a organelor judiciare, prev. de art. 268 alin. 2 C.pen. și mărturie mincinoasă, prev. de art. 273 alin. 1 și 2 C.pen., cu aplicarea art. 38 alin. 1 C.pen. și față de *Miron Ștefan* pentru săvârșirea infracțiunii de inducere în eroare a organelor judiciare, prev. de art. 268 alin. 2 C.pen.

Ulterior, prin ordonanța nr. 430/P/2016 din data de 31.05.2017, s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale față de inculpații *Miron Ion*, pentru săvârșirea infracțiunilor de inducere în eroare a organelor judiciare, prev. de art. 268 alin. 2 C.pen. și mărturie mincinoasă, prev. de art. 273 alin. 1 și 2 C.pen., cu aplicarea art. 38 alin. 1 C.pen. și *Miron Ștefan* pentru săvârșirea infracțiunii de inducere în eroare a organelor judiciare, prev. de art. 268 alin. 2 C.pen., iar prin ordonanța cu același număr din data de 23.08.2017, s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale față de inculpatul *Miron Vasile*, pentru săvârșirea infracțiunilor de inducere în eroare a organelor judiciare, prev. de art. 268 alin. 2 C.pen. și mărturie mincinoasă, prev. de art. 273 alin. 1 și 2 C.pen., cu aplicarea art. 38 alin. 1 C.pen.

Prin ordonanța nr. 2354/P/2022 din 06 decembrie 2022 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția de urmărire penală și criminalistică, s-a dispus clasarea cauzei sub aspectul săvârșirii de către suspectul Bodean Andrei a infracțiunilor de abuz în serviciu, prev. de art. 297 alin. 1 C.pen. (persoană vătămată

Calaigii Sorin), abuz în serviciu, prev. de art. 297 alin. 1 C.pen. (persoană vătămată Bodîrlău Mihaela), cercetare abuzivă, prev. de art. 280 alin. 2 C.pen. (persoană vătămată Calaigii Sorin), cercetare abuzivă, prev. de art. 280 alin. 2 C.pen. (persoană vătămată Bodîrlău Mihaela), represiune nedreaptă, prev. de art. 283 alin. 1 C.pen. (persoană vătămată Calaigii Sorin), represiune nedreaptă, prev. de art. 283 alin. 2 teza I C.pen. (persoană vătămată Calaigii Sorin), cu aplicarea art. 35 alin. 1 C.pen., represiune nedreaptă, prev. de art. 283 alin. 2 teza I C.pen. (persoană vătămată Calaigii Sorin), cu aplicarea art. 35 alin. 1 C.pen., influențarea declarațiilor, prev. de art. 272 alin. 1 C.pen., fals intelectual, prev. de art. 321 alin. 1 C.pen. (în referire la plângerea penală formulată de persoana vătămată Calaigii Sorin), toate cu aplicarea art. 38 alin. 1 C.pen., întrucât faptele nu există.

Deopotrivă, s-a dispus clasarea cauzei sub aspectul săvârșirii de către suspectul *Petroșan Viorel* a infracțiunilor de complicitate la abuz în serviciu, prev. de art. 48 alin. 1 C.pen. raportat la art. 297 alin. 1 C.pen. (persoană vătămată Calaigii Sorin), complicitate la abuz în serviciu, prev. de art. 48 alin. 1 C.pen. raportat la art. 297 alin. 1 C.pen. (persoană vătămată Bodîrlău Mihaela), complicitate la cercetare abuzivă, prev. de art. 48 alin. 1 C.pen. raportat la art. 280 alin. 2 C.pen. (persoană vătămată Calaigii Sorin) și complicitate la cercetare abuzivă, prev. de art. 48 alin. 1 C.pen. raportat la art. 280 alin. 2 C.pen. (persoană vătămată Bodîrlău Mihaela), toate cu aplicarea art. 38 alin. 1 C.pen., întrucât faptele nu există.

S-a dispus clasarea cauzei sub aspectul săvârșirii de către inculpații *Miron Ion*, *Miron Vasile* și *Miron Ștefan* a infracțiunii de inducerea în eroare a organelor judiciare, prev. de art. 268 alin. 2 C.pen., întrucât a intervenit prescripția.

S-a dispus clasarea cauzei sub aspectul săvârșirii de către inculpații *Miron Ion* și *Miron Vasile* a infracțiunii de mărturie mincinoasă, prev. de art. 273 alin. 1 și 2 C.pen., întrucât fapta nu există.

De asemenea, s-a dispus clasarea cauzei sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de abuz în serviciu, prev. de art. 297 C.pen., neglijență în serviciu, prev. de art. 298 C.pen., fals intelectual, prev. de art. 321 C.pen., uz de fals, prev. de art. 323 C.pen., constituirea unui grup infracțional organizat, prev. de art. 367 C.pen. și favorizarea făptuitorului, prev. de art. 269 C.pen.

Sub aspectul cazului de revizuire pe care îl invoc este determinant faptul că , în ceea ce privește săvârșirea de către numiții *Miron Ion*, *Miron Vasile* și *Miron Ștefan* a infracțiunii de inducere în eroare a organelor judiciare în varianta ticluirii de probe nereale prev. de art. 268 alin. 2 C.pen., s-a dispus clasarea cauzei întrucât a intervenit prescripția.

Am formulat plângere împotriva acestei soluții solicitând instanței prin raportare la deciziile Curții Constituționale nr. 297/2018 și nr. 358/2022 să pronunțe o hotărâre prin care să se dispună schimbarea temeiului de clasare în cel prevăzut de art. 16 alin. 1 lit. f C.proc.pen. în vedere că pentru toate faptele s-a împlinit termenul de prescripție a răspunderii penale.

Înalta Curte, instanța sesizată, a respins, ca nefondată, plângerea formulată de mine împotriva ordonanței nr. 2354/P/2022 din 06 decembrie 2022 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția de urmărire penală și criminalistică, menținută prin ordonanța nr. 7/II/2/2023 din 18 ianuarie 2023 a procurorului șef al aceleiași unități de parchet.

Altfel, atât soluția de clasare în ceea ce privește faptele de mărturie mincinoasă precum și soluția de încetare a procesului penal în ceea ce privește faptele de inducere în eroare a organelor judiciare în varianta ticlurii de probe. au fost menținute de către Înalta Curte

3. Considerații referitoare la înregistrările – probe ticluite care au fost folosite pentru condamnarea mea.

Voi arăta în cele ce urmează modalitatea în care aceste înregistrări au fost fructificate de către organele judiciare mai precis de către unitatea de parchet care a sesizat instanța precum și de către instanțele de judecată.

Voi indica și probele și indiciile care sprijină ideea că aceste înregistrări sunt într-adevăr contrafăcute și voi prezenta argumente care arată că în lipsa acestor înregistrări soluția referitoare la acuzațiile care mi au fost aduse ar fi fost de achitare

3.1. Considerente raportate la legalitatea acestor probe.

Organele de urmărire penală au aplicat în cazul acestor înregistrări dispozițiile art. 143 C.proc.pen. care se referă la consemnarea activităților de supraveghere tehnică, în Codul de procedură penală neexistând dispoziții speciale pentru înregistrările puse la dispoziție de către părți în ceea ce privește conținutul procesului-verbal sau certificarea pentru autenticitate.

În conformitate cu prevederile art. 139 alin. 3 C.proc.pen., înregistrările efectuate de părți sau de alte persoane constituie mijloace de probă când privesc propriile convorbiri sau comunicări pe care le-au purtat cu terții.

În vechiul Cod de procedură penală aceste înregistrări erau menționate în dispozițiile art. 91⁶.

Folosirea unor astfel de înregistrări ca mijloc de probă într-un proces penal este în concordanță cu prevederile art. 53 din Constituție, care recunosc legitimitatea unor restrângeri ale exercițiului unor drepturi sau libertăți.

Însă, odată ce probele nu au valoare dinaintea stabilită aceste înregistrări nu ar fi trebuit niciodată să fie considerate că având valoarea interceptărilor efectuate de către organele de urmărire penală potrivit dispozițiilor procedurale

Este evident că interceptările efectuate de către organele judiciare au un caracter probator mai puternic fiind obținute cu ajutorul unor agenți umani care se bucură de prezumția de independență și imparțialitate care au obligația aflării adevărului sub toate aspectele.

Nu în ultimul rând, aceste înregistrări sunt efectuate cu tehnică special concepută în vederea efectuării interceptărilor spre deosebire de cele efectuate și predate de către părți sau de către terți

Pentru aceste motive rezultă o probă care este caracterizată de un nivel înalt de acuratețe spre deosebire de înregistrările care sunt efectuate de către persoane neinstruite mai ales dacă au un interes fiind părți în cauzele la care se referă înregistrările pe care le fac.

Din păcate în cauza a cărei revizuire o cer, aceste aspecte nu au fost, în opinia mea, suficient de mult avute în vedere de către magistrați și abia după pronunțarea soluției definitive și după ce am executat pedeapsa pe care am primit o s-a constatat de către Ministerul Public faptul că aceste probe au fost cu intenție alterate de către părțile care le au prezentat anchetatorilor, în mod special în vederea sprijinirii acuzațiilor pe care le au formulat împotriva mea.

3.2. Dovezi și indicii că aceste probe au fost alterate pentru a se obține condamnarea mea.

În afară de constatarea parchetului că se impune încetarea procesului penal pentru împlinirea termenului de prescripție și nu clasarea, voi prezenta elemente probatorii care arată că într-adevăr înregistrările pe care s-au bazat judecătorii care m-au condamnat și care mi-au respins apelul au fost prelucrate pentru inducerea în eroare a organelor judiciare.

3.2.1. O primă dovadă că înregistrările au fost contrafăcute constă în cele două rapoarte extrajudiciare efectuate de către experții Caramihai Mihai și Grigoraș Cătălin.

Aceste doua expertize extrajudiciare au fost efectuate de către cei doi experti tehnici cu reputatie in domeniu care au concluzionat ca înregistrările nu au caracter autentic, avand un continut trunchiat/contrafacut prin editare tehnica.

Dealtfel, în raport de aceste expertize s-a dispus începerea urmăririi penale. Cele doua rapoarte extrajudiciare care confirma, în mod profesional și convingător, cu argumente fundamentate tehnic lipsa de originalitate si autenticitate ale înregistrărilor.

Urmele clasice de editare computerizata, prin stergere si recomprimare, in vederea ascunderii acestor interventii, sunt evidențiate de aceste lucrări de specialitate.

3.2.2. O altă dovadă că înregistrările au fost alterate rezultă și din atitudinea avută de către martorul MIRON ȘTEFAN pe parcursul judecării fondului cauzei.

Astfel, la cererea instanței martorul Miron Ștefan a comunicat Curții de Apel faptul că nu mai deține alte înregistrări decât cele puse la dispoziția parchetului și că nu cunoaște unde se află aparatura cu care au fost realizate înregistrările respective (dos CAB, fila 293, vol.IV)

Prin urmare, denunțatorii, cei care au prezentat aceste inregistrari, si-au schimbat pozitia, de la a pune la dispozitia procurorului echipamentul cu care s-au realizat inregistrările, pana la afirmatia ulterioara ca acesta a fost pierdut.

În același sens, denunțatorul MIRON ȘTEFAN a afirmat în fața Curții de Apel, în declarația dată la termenul din data de 27.03.2015 (fila 324 dosar fond) că *“ar detine si poate prezenta instantei aparatul cu care a facut inregistrările, si ca poate prezenta instantei inregistrările cu momentul remiterii banilor catre inculpata BODIRLAU MIHAELA”*.

La solicitarea mea, adresata prin intermediul instantei, ca martorul – denuntator sa depuna aceste inregistrari la dosarul cauzei, acesta revine si arata ca, de fapt, nu mai are alte inregistrari in afara celor depuse deja la dosarul cauzei si ca a pierdut echipamentul cu care s-au facut inregistrările.

3.2.3. Relatările martorului denunțator Miron Ion, audiat ca urmare a plângerii mele indică faptul că înregistrările au fost contrafăcute.

Astfel, Miron Ion, in declarația pe care a dat-o la data de 15.11.2016, în dosarul penal 430/P/2016 instrumentat de către Parchetul de pe langa Inalta Curte de Casatie si Justitie – Sectia de Urmarire Penala si Criminalistica, a relatat cu lux de amanunte cum tatal lui, Miron Stefan a luat legatura cu numitul “Bogdan de la SRI”

in scopul de a-i ajuta sa obtina beneficiile rezultate din aplicarea dispozitiilor art. 19 din Legea nr. 682/2002.

Acelasi individ i-a solicitat tatalului sau sa-l înregistreze pe avocatul Sorin Calaiqi intrucat, *“împreuna cu procurorul Andrei Bodean, voiau sa-i faca un dosar penal”*.

In acelasi sens, Bogdan l-a finantat pe martor si pe fratele lui, Miron Danut pentru a se deplasa la Bucuresti si a face denunturi la DNA Bucuresti. Acolo au avut o intalnire cu un procuror, care le-a spus ca daca nu au inregistrari care sa ateste savarsirea faptelor de coruptie, nu pot beneficia de prevederile art. 19 si i-a sfatuit sa ia din nou legatura cu Bogdan de la Constanta, afirmand: *“lei legatura cu Bogdan si iti spune el ce ai de facut”*.

Informat fiind in legatura cu acest aspect, numitul Bogdan i-a mai finantat cu 200 lei pentru achizitionarea unui reportofon, insa acesta nu a putut fi folosit, intrucat martorul nu a reusit acest lucru. De aceea, a achizitionat din targul din Constanta un dispozitiv de inregistrare care avea forma unui breloc de chei, dispozitiv cu care s-au realizat inregistrari atat la cabinetul avocatei BODARLAU MIHAELA cat si la cabinetul avocatului CALAIGI SORIN.

Inregistrările facute au fost descarcate pe CD-uri, iar dupa eliberarea din penitenciar, in februarie 2014, Miron Stefan a mers împreuna cu numitul Bogdan la procurorul Bodean caruia i-au predat CD-urile.

La aceasta intalnire a participat martorul Miron Ion, care a afirmat ca pe parcursul declaratiei tatalui sau, procurorul Bodean l-a atentionat sa faca declarații in concordanta cu inregistrările de pe CD-uri.

3.2.4. Referitor la atitudinea pe avută de către acest martorii denunțatori cu este de remarcat faptul că denunțatorul Miron Stefan a amenințat-o in mod direct, in cabinetul de lucru pe doamna procuror Adina Petrescu, cea care instrumenta dosarul nr.430/P/2016.

Această atitudine reprezintă în sine un indiciu referitor la raportarea martorului față de înregistrările despre care era întrebat.

Este evident că nu ar fi reacționat în acest mod dacă subiectul nu ar fi fost unul extrem de sensibil pentru el.

3.2.5. Toți cei trei denuntatori au avut un interes direct să obțină condamnarea mea pentru a beneficia de efectele favorabile ale legii în vigoare la acel moment. Ei au fost condamnatii pentru fapte deosebit de grave (tentativa la omor si inselaciuni cu consecinte grave), condamnari la care pedepsele au depasit 10 ani inchisoare intenționând cu toții să obțină beneficiul reducerii pedepsei.

Acest ultim lucru s-a și întâmplat de altfel.

Astfel, prin Hotararile Tribunalului Ialomita pronuntate in dosarele nr. 320/312/2015, respectiv nr. 39/98/2015 s-a dispus contopirea pedepselor denuntatorilor Miron Vasile si Miron Ion, pentru savarsirea a doua infractiuni de tentativa de omor deosebit de grav (Miron Vasile) si respectiv o infractiune de inselaciune si una de tentativa la omor deosebit de grav (Miron Ion).

Astfel, acești doi denuntatori au fost „recompensati” pentru că au participat la desoperirea așa ziselor fapte pe care le-aș fi comis.

NB: Martorul – denuntator MIRON ION, in declaratia data in fata instantei de fond la termenul din data de 27.03.2015 (fila 328 dosar fond) afirma ca, daca i s-ar fi facut o promisiune de reducere a pedepsei la 2-3 ani inchisoare “*l-as fi denuntat si pe tata*”.

3.2.5. Martorul MIRON DANUT, in declaratia data in fata instantei de judecata la termenul din 14.07.2015, a afirmat că “am vazut inregistrarile initiale, in acestea s-au facut interventii de catre un individ trimis de acel Bogdan de la SRI”.

Această declarație în sprijină de asemenea concluzia că asupra înregistrărilor prezentate organelor de urmărire penală au fost făcute mai multe intervenții Ele ne mai fiind înregistrările originale

3.2.6. Modalitatea prezervării și a transiterii suporturilor care conțineau înregistrările este de natură să conducă la concluzia că înregistrările prezentate instanțelor nu au fost originale.

Cele 3 DVD-uri care conțineau inregistrarile, vizionate la Curtea de Apel Bucuresti, nu au mai fost atasate dosarului care a fost inaintat ICCJ pentru judecării apelului.

La solicitarea expresa a instantei de control judiciar, DNA Serviciul Teritorial Constanta a inaintat un singur DVD care, conform procesului verbal intocmit de instanta la data de 05.10.2016, a fost inaintat de parchet intr-un plic nesigilat.

În Încheierea de ședință a Înaltei Curți din data de 10.10.2016, s-a mai mentionat ca DVD-ul respectiv contine o arhivare de tip “.rar” ceea ce inseamna ca nu contine o copie sau clona a inregistrarilor, reprezentand din punct de vedere tehnic o comprimare a informatiei, ceea ce ridica un mare semn de intrebare cu privire la autenticitatea lor.

În aceste conditii, chiar din actele dosarului *rezulta cel puțin un dubiu major* privind originalitatea, autenticitatea si integritatea acestor convorbiri, dubiu care ar

fi trebuit sa profite inculpatei si nu acuzarii, conform principiului bine-cunoscut *“in dubio pro reo”*.

3.2.7. Din vizionarea fisierului audio intitulat „193P2013 Înreg.fam.Miron” continand fisierul „2.avi” (in procesul verbal de redare din dosarul cauzei apare ca DVD-R marca Maxell inscriptionat M, seria constructiva REE 02911 continând „fisierul 2” se poate observa că „timerul” acesteia este blurat intr-un mod intentionat, pentru a ascunde intervalele de timp pe care s-a lucrat, in sensul ca anumite intervale au fost intercalate pentru a da un alt sens discutiei.

3.3. Importanța acestor înregistrări contrafăcute în ansamblul probator care a fost avut în vedere pentru condamnarea mea.

Așa cum voi demonstra în cele ce urmează, înregistrările care s-au dovedit recent a fi fost contrafăcute au fost principalul element probatoriu care a condus la condamnarea mea ele constituind singurul indiciu cu care se puteau corobora celelalte probe și fiind în fapt liantul care lega toate afirmațiile denunțătorilor.

Voi prezenta că în lipsa acestor înregistrări nu s-ar fi putut ajunge la o soluție de condamnare pentru că celelalte probe nu se coroborează între ele și sunt contradictorii.

Pentru a dispune condamnarea mea, Curtea de Apel a avut în vedere denunțul și declarațiile martorului Miron Ștefan din faza de urmărire penală și din cursul cercetării judecătorești

Acest martor a afirmat că a fost la cabinetul meu de avocat din București înregistrând cu o cameră ascunsă discuția purtată cu mine în care aș fi recunoscut primirea banilor

Ulterior, fiul acestui martor, numitul Miron Ion a avut o altă întâlnire cu mine, discuția fiind de asemenea filmată cu o cameră ascunsă.

La acest ultim moment i-aș fi relatat că îl puteam influența pe judecătorul Coadă Ciprian.

Curtea de Apel a avut în vedere și declarația dată de Miron Ion, fiul denunțătorului, care, coordonându-se cu tatăl său a afirmat că aș fi fost înregistrată cu o cameră ascunsă în sediul meu profesional.

Aceste înregistrări au fost de natură să sprijine acuzațiile aduse de martorii mai sus menționați și, în opinia mea, să încline hotărâtor balanța credibilității în favoarea acestor martori.

Astfel, chiar dacă asupra mai multor fapte, declarațiile se contraziceau în mod vădit, înregistrările au fost cele care au dat valoare probatorie acuzațiilor aduse de către acești martori.

Existența a numeroase contradicții și nepotriviri în declarațiile formulate de către martorii denunțatori este un aspect reținut în sentința de condamnare.

Astfel, despre martorul Miron Ștefan Curtea de Apel menționează că ar fi făcut unele afirmații care se coroborează cu mijloacele de probă dar și altele "*în completă distonanță*")

Referitor la martorul Miron Vasile, Curtea reține că a dat declarații "*concordante, sub aspectele esențiale ale cauzei*" cu cele ale celorlalți martori.

Analizând declarațiile martorei Miron Cecilia (soția martorului Miron Ștefan și mama martorilor Miron Ion și Miron Vasile), Curtea de Apel reține faptul că *valoarea sumei remise inculpatei conform declarației martorei (51500 euro) nu se coroborează în cazul faptei deduse judecătii cu cea care rezultă din ansamblul probatoriului (20000 euro).*

Despre concubina denunțatorului Miron Ion, martora Dumitru Lucica, sentința afirmă că și-a menținut declarațiile, făcând în fața instanței "*afirmații asemănătoare*".

Sunt doar câteva exemple, reținute chiar de către instanța care a pronunțat soluția de condamnare a mea, referitoare la numeroasele aspecte contradictorii din declarațiile martorilor denunțatori și ale apropiaților acestora.

Cu toate acestea, atât instanța de fond cât și cea de apel au valorificat aceste declarații pentru că au fost susținute de înregistrările ambientale, audio – video ale discuțiilor pe care le-am purtat cu membrii familiei Miron, pe care aceștia le-ar fi prezentat organelor de urmărire penală.

Astfel, așa cum voi prezenta în cele ce urmează, între declarațiile denuntatorilor MIRON ȘTEFAN, MIRON VASILE și MIRON ION există numeroase contradicții, inclusiv între declarațiile pe care aceștia le-au dat la urmărirea penală și în fața instanței de fond.

3.3.1. Referitor la declarațiile martorului MIRON ȘTEFAN:

În denunțul formulat la data de 05.03.2014 martorul afirma că "*doamna avocat Mihaela Bodirlau mi-a pretins suma de 31.500 euro pentru dosarul de la ICCJ și Curtea de Apel Constanta*" (fila 10 vol. II Dosar u.p.)

În declarația din data de 08.03.2016 data la DNA-Serviciul Teritorial Constanta in dosarul 55/P/2016 a afirmat (fila 4) că eu i-aș fi dat dat o suma de bani procurorului Dragomir Matei „pentru ca acesta sa ascunda probe din dosar in defavoarea familiei mele implicate in dosarul penal nr. 355/P/2010”

Având în vedere că eu l-am cunoscut pe MIRON STEFAN dupa anul 2012, nu puteam participa la cercetarile efectuate de procurorul Dragomir Matei in anul 2010 in dosarul penal nr. 355/P/2010

Dealtfel, așa cum s-a putut proba, lipsa unui volum din dosarul de urmarire penala a fost observata personal de mine când dosarul penal nr.355/P/2010 se afla in faza judecatii in apel, în anul 2012) ceea ce a constituit principala criticăde nelegalitate al hotararii. Evident, dacă aș fi urmarit ascunderea acelor probe, nu aș fi invocat ca motiv de apel tocmai lipsa acestora

În aceeași declarație, la fila 5, martorul afirmă că „intr-o discutie mai aprinsa cu mine, Mihaela Bodirlau a afirmat ca suma de 15.000 euro „a mers unde trebuie” in sa fara sa precizeze daca era vorba de onorariu, mita sau alta destinatie”.

Ulterior, schimbându-și poziția, martorul a declarat ferm ca suma de bani era destinata judecatorilor.

În declaratia data in fata instantei de fond la termenul din data de 27.03.2015, acesta afirma ca “i-am dat inculpatei Bodirlau Mihaela suma de 20.000 euro eu insumi [...] eram insotit de sotia mea Miron Cecilia si de fiul meu Miron Ion”.

În aceeași declaratie martorul afirmă ulterior că “suma de 20.000 euro i-am dat-o inculpatei Bodirlau Mihaela in mai multe transe cred ca 4, in decursul a celor 2 ani cat a durat judecata la Curtea de Apel Constanta” (fila 323 dosar fond).

În contirnuare, fila 324, martorul arata că “nu i-am dat alti bani inculpatei, drept onorariu. I-am remis inculpatei numai suma de 20.000 euro. Reafirm faptul ca am platit suma de 20.000 euro inculpatei in mai multe transe, probabil 4, atat in euro cat si in lei”.

În declarația dată în fața Curții de Apel București la termenul din data de 27.03.2015 (fila 323 dosar fond) martorul afirmă “eu i-am dat inculpatei Bodirlau Mihaela suma pretinsa de aceasta, respectiv 20.000 euro, in aceeași perioada in care i-am remis acesteia si suma de 21.000 euro pentru aranjarea dosarului de la Inalta Curte de Casatie si Justitie, la care am facut referire anterior”

În declaratia data in faza de urmarire penala la data de 16.05.2014 acelasi martor afirma ca “pentru dosarul fiului meu Miron Vasile de la ICCJ a cerut onorariu de 5000 euro si inca 1500 euro....mi-a mai cerut 20.000 euro pentru un judecator de la ICCJ....acesti bani i-am achitat integral in mai multe transe....In dosarul nr.936/36/2012 a cerut 20.000 euro pe care i-am dat” (fila 71 vol. II Dosar u.p.).

În declarația dată în faza de apel la data de 03.06.2016 martorul vehiculează alte sume de bani referitoare la dosarul înregistrat pe rolul ICCJ în care fiul acestuia Miron Vasile avea calitatea de inculpat.

La acel moment, martorul afirmă că *“am convenit cu inculpata Bodirlau Mihaela ca 5000 euro să reprezinte onorariul pentru a întoarce dosarul înapoi, 1500 euro să fie remisi către un medic legist și diferența de 15.000 euro pentru <spaga la Înalta Curte>”*.

În dosarul nr. 4412/P/2015 martorul face afirmații în legătură cu faptele care fac obiectul prezentei cauze, respectiv afirmă că *“suma de bani care s-a dat în cele două dosare 936/36/2012 de la Curtea de Apel Constanța și ICCJ a fost în cuantum total de 31.500 euro”*.

Astfel este evident că martorul denunțator face afirmații contradictorii în declarațiile date cu privire la sumele de bani despre care pretinde că mi le-ar fi remis.

În fiecare dintre cele 4 declarații date în fața organelor judiciare atât în faza de urmărire penală, cât și în cursul cercetării judecătorești în fond și apel, acesta menționează o altă sumă de bani, în condițiile în care toate cele 4 declarații sunt date într-un termen relativ scurt de timp, astfel încât nu se poate susține că, prin trecerea unui timp îndelungat, memoria martorului ar fi avut de suferit, cu atât mai mult cu cât acesta, de fiecare dată face afirmații ferme în legătură cu evenimentele relatate.

Tot MIRON ȘTEFAN a afirmat că *“înainte de data de 13.06.2013 înainte de a fi arestat, i s-ar fi cerut încă 15.000 euro pentru ca să fie dat judecătorului Coada Ciprian”*.

Această afirmație este contrazisă de hotărârea nr. 10 a colegiului de conducere a curții de apel Constanța, document din care rezultă că decizia ca dl. judecător Coada să o înlocuiască pe d-na. judecător FRANGU ZOITA în compunerea completului ce judecă dosarul în care martorul avea calitatea de inculpat s-a luat la data de 22.08.2013.

3.3.2. Declarațiile martorului MIRON ION (fiul martorului MIRON ȘTEFAN)

În declarația dată în faza de urmărire penală (fila 63 vol. II Dosar u.p.), martorul afirmă că *“avocata Bodirlau Mihaela ne-a cerut 20.000 euro pentru dosarul nr. 936/36/2012”*.

Ulterior, în declarația dată în fața instanței de fond la termenul din 27.03.2015, același martor a afirmat că *“total meu mi-a spus că i-a dat inculpatei suma de 51.500 euro”* (fila 327 dosar fond).

Ulterior, în aceeași declarație, martorul afirmă că *“este adevarat ca in prezenta mea si a altor frati, inculpata s-a plans ca nu ar fi primit onorariu de la tatal meu”*.

În declaratia data in fata instantei de apel la termenul din 03.06.2016 martorul afirma cu referire la dosarul fratelui sau MIRON VASILE aflat pe rolul ICCJ ca *“stiu ca tatal meu a remis suma de 20.000 euro lui Bodirlau pentru a trimite dosarul la rejudecare.”*

3.3.3. Martorului MIRON VASILE

În fata instantei de apel la termenul din 03.06.2016, martorul nu a confirmat susținerile celorlalti doi denuntatori referitoare la sumele de bani ce ar fi fost solicitate de inculpata Bodirlau pentru dosarul aflat pe rolul ICCJ in care acesta avea calitatea de inculpat. Cu referire la onorarii martorul arăta că *“ne-a cerut 1500 euro pentru medicul expert si 5000 euro onorariu”*.

Martorul face referire la o altă sumă care ar fi fost ceruta cu titlu de mita pentru un judecator al ICCJ: *“25.000 euro cu asigurarea ca ma scapa, aceasta din urma suma reprezentand <blat pentru judecatori>”,*

Martorul afirma că ar fi trebuit remisă aceasta suma *“unei judecatoare de la Inalta Curte pe care numita Bodirlau mi-a aratat-o, fiind o persoana mai plinuta.”*

Potrivit martorului, în plus de aceasta suma de bani, inculpata ar fi pretins tot cu titlul de mita si *“fuste tiganesti”*.

3.3.4. Martora MIRON CECILIA

În declaratia data in fata instantei de fond, această martoră afirma cu certitudine ca *“ea si sotul ei i-au dat inculpatei Bodirlau Mihaela suma de 51.500 euro pentru a-i da unui presedinte – judecator de la Constanta pe nume Coada”,* dar si faptul ca *“de la sotul meu Miron Stefan am aflat ca suma de 51.500 euro urma sa ajunga la judecatorul Coada”*. (fila 203 dosar fond).

S-a putut însă proba faptul că dl. judecator Coada a facut parte doar din completul care a judecat dosarul nr. 936/36/2012 al Curtii de Apel Constanta, ceea ce, potrivit declarațiilor martorei, ar însemna că suma de 51.500 euro ar fi fost ceruta de mine doar pentru acest dosar.

În mod evident, sunt contrazise afirmatiile martorilor – denuntatori care arata ca pentru acest dosar s-ar fi cerut suma de 20.000 euro.

Deși martorul – denuntator MIRON STEFAN afirma ca sumele de bani ar fi provenit din vanzarea unui teren apartinand familiei, martora MIRON CECILIA arata

ca, din contra, familia nu a mai putut achizitiona un teren intrucat banii pentru aceasta achizitie ar fi fost dati inculpatei.

Cel mai probabil, această *corectare* a declarațiilor lui MIRON ȘTEFAN a avut drept cauză faptul că martorii au fost in imposibilitatea de a prezenta vreun document pentru dovedirea pretinsei vânzări.

Martora a mai afirmat referitor la sumele pe care pretinde că mi le-a remis că *“pe masura ce-i dadeau banii a aflat de la sotul sau ca urmau sa ajunga la judecatorul Coada”*

Și această afirmație intră în contradicție cu cele relatate de către ceilalți denunțatori, dar sunt contrazise și de desfășurarea evenimentelor din perspectivă cronologică, așa cum am analizat la supra **3.2.1.**, pentru că decizia ca dl. judecator coada sa o inlocuiasca pe d-na. judecator FRANGU ZOITA in compunerea completului ce judeca dosarul in care martorul avea calitatea de inculpat s-a luat la data de 22.08.2013.

3.3.5. Martora DUMITRU LUCICA

În declarația dată la data de 03.06 2014 (fila 22 dosar fond), martora arată că suma de 40-50.000 euro ar fi fost solicitata împreuna de către mine și coinculpatul CALAIGII SORIN, împreună, precum și ca ar fi fost platita de martorul MIRON ȘTEFAN, impreuna cu martorul BOLMANDIR NICOLAE.

Aceste afirmații sunt în evidentă contradicție cu cele afirmate de martora MIRON CECILIA care a aratat ca suma de 51.500 euro ar fi fost ceruta doar de mine și că ar fi fost remisă integral doar de martorul MIRON ȘTEFAN.

3.3.6. Martorul MIRON DANUT (fiul denuntatorului MIRON ȘTEFAN).

În declaratia data in fata instantei de fond la termenul din data de 14.07.2015, a declarat că *“stiu ca tatal meu MIRON ȘTEFAN i-a dat inculpatei BODIRLAU MIHAELA drept onorariu suma de 6-7.000 euro pentru 3 procese, cel de la ICCJ,...cel de la Curtea de Apel Constanta si cel in care erau judecati tatal meu, MIRON ION si sotia mea si cand am discutat cu inculpata despre onorariu, aceasta a pretins 10.000 euro de la membrii familiei MIRON si 10.000 euro de la membrii familiei BOLMANDIR, cate 2.000 euro pentru fiecare inculpat. Din cate stiu eu, familia Bolmandir si-a achitat onorariul. Tatal meu a platit cei 6-7.000 euro, in sa in legatura cu mai multe dosare. Tatal meu trebuia sa ii dea inculpatei 20.000 euro, 5.000 euro pentru dosarul de la ICCJ, 10.000 euro pentru dosarul de la Curtea de Apel Constanta si 5.000 euro pentru dosarul in care era implicata si sotia mea. I-a dat in sa pentru toate cele trei*

dosare numai 6-7.000 euro”. În legatura cu posibilitatile financiare ale familiei sale, acelasi martor arata ca “tatal meu nu avea resursele financiare sa plateasca 51.000 euro inculpatei Bodirlau si 27.000 euro inculpatului Calaignii”.

Referitor la înregistrări, martorul a afirmat în fața Curții de Apel București ca *“am vazut inregistrarile initiale, in acestea s-au facut interventii de catre un individ trimis de acel Bogdan de la SRI”, precum și că “cei doi frati ai mei au fost invatati de un individ de la SRI, pe nume Bogdan, cum sa procedeze pentru a-l baga la inchisoare pe avocatul Calaignii”*

În aceeași declarație, martorul mai arată că *“acelasi Bogdan l-a sfatuit pe tatal meu cum sa-l inregistreze pe inculpatul Calaignii, l-a ajutat sa prelucreze inregistrarile si l-a pus in legatura cu procurorul Bodean” (...)* *“tatal meu i-a facut denunt inculpatei BODIRLAU MIHAELA...intrucat asa a fost invatat de individul de la SRI” (...)* *“inregistrarile au fost efectuate cu un dispozitiv aflat intr-un breloc de masina.Acel individ Bogdan i-a dat acel dispozitiv tatalui meu”.*

3.6.7. Declarațiile celorlalți martori audiați în cauză.

Așa cum voi demonstra mai departe, nici declarațiile celorlalte persoane audiate nu sunt de natură să întărească afirmațiile denunțătorilor și nici tezele acuzatoriale fiind astfel evident că singura probă care a susținut acuzarea precum și alegațiile denunțătorilor au fost înregistrările care au făcut obiectul cercetărilor pentru săvârșirea infracțiunii de inducere în eroare a organelor judiciare în varianta ticlurii de probe pentru care s-a pronunțat recent soluția de încetare a procesului penal

Astfel, **martora FRANGU ZOITA**, membra a completului de judecata investit cu solutionarea dosarului nr. 936/36/2012 al Curtii de Apel Constanta, inlocuita ulterior, ca urmare a unor probleme medicale, de martorul COADA CIPRIAN, arata in declaratia data la urmarire penala in data de 03.07.2014 (filele 249 – 252 vol. III Dosar u.p.) ca, in perioada cat a facut parte din completul de apel, nu a fost abordata de inculpatii CALAIGII SORIN si BODIRLAU MIHAELA pentru a o influenta in pronuntarea unei decizii favorabile clientilor acestora, ca nu a avut relatii de prietenie cu niciunul dintre inculpati si ca inculpatul CALAIGII SORIN nu ii este ruda.

Martorul MITEA DAMIAN – MARIUS, membru al completului de judecata investit cu solutionarea dosarului nr. 936/36/2012 al Curtii de Apel Constanta, arata in declaratia data la urmarire penala in data de 02.07.2014 (filele 239 – 242 vol. III Dosar u.p.), ca a relationat cu inculpatii CALAIGII SORIN si BODIRLAU MIHAELA numai in cadrul procesual, fara a fi abordat de acestia sau de alte persoane,

incluzand in ultima categorie si pe colegii de complet, pentru a pronunta, contra cost, o anumita solutie.

Martorul COADA CIPRIAN, membru al completului de judecata investit cu solutionarea dosarului nr. 936/36/2012 al Curtii de Apel Constanta, ca urmare a inlocuirii d-nei judecator FRANGU ZOITA, in declaratia data la urmarire penala in data de 03.07.2014 (filele 267 – 270 vol. III Dosar u.p.), arata ca, de asemenea, nu a relationat cu inculpatii din prezenta cauza si nici nu a fost contactat de acestia sau de alte persoane pentru a pronunta o anumita solutie in cauza.

Martorul FRANGU CONSTANTIN (avocat, fiul d-nei judecator FRANGU ZOITA) arata atat in declaratia data la urmarire penala (filele 139 – 142 vol. III Dosar u.p.) cat si in cea data in fata instantei de judecata (fila 137 vol. III dosar instanta) că nu mă cunoaște, că nu a interacționat niciodată cu mine nici personal si nici profesional.

Martorul CHILEA DRAGOS (avocat, membru al Consiliului Baroului Constanta si prodecan al acestui barou) arata, atat in declaratia data la urmarire penala la data de 01.07.2014 (filele 273 – 277 vol. III Dosar u.p.), cat si in cea data in fata instantei de judecata la data de 20.05.2015 (fila 72 vol. IV dosar instanta) că m-a cunoscut in context profesional, amandoi fiind avocati angajati intr-un dosar aflat pe rolul Inaltei Curti de Casatie si Justitie, negand totodata ca aş fi incercat vreodata sa ii solicite sprijinul pentru a-si exercita influenta asupra d-nei judecator FRANGU ZOITA.

Martorul BOLMANDIR NICOLAE a precizat, atat in declaratia de la urmarire penala, cat si in cea data in fata instantei de judecata la termenul din data de 28.04.2015 ca eu le-am solicitat pentru dosarul nr. 936/36/2012 al Curtii de Apel Constanta, un onorariu de 2.000 euro pentru fiecare membru al familiei inculpat in acel dosar, astfel ca familiei Bolmandir le-a revenit un onorariu de 10.000 euro, subliniind totodata ca *“acesti bani nu au fost platiti de membrii familiei Miron”*.

Martorul arată că este imposibil ca familia MIRON să dispună de sumele de bani la care făceau referire precizând că au existat mai multe situații în care aceștia nu au avut bani să plătească onorariile de avocat.

Martora BĂLAN CRISTINA a afirmat, atat in declaratia data in faza de urmarire penala cat si in cea data in fata instantei de judecata la termenul din data de 20.05.2015 ca stie faptul ca *“si membrilor familiei Miron li s-a pretins drept onorariu de avocat, tot suma de 10.000 euro”*.

Si această martoră a arătat că familia MIRON nu avea posibilitatea reala sa plateasca sumele de bani pe care le-au mentionat in declaratiile date, precizand totodata ca, pe parcursul proceselor, avocatii alesi ai acestora au reziliat contractele de asistenta juridica tocmai datorita faptului ca nu le erau achitate onorariile.

3.3.8. Celelalte probe administrate în cauză

Declaratiile acestor martori, analizate la supra **3.3.7.** se coroboreaza cu înscrisurile depuse la dosarul cauzei, constand in registru jurnal contracte de asistenta juridica din care rezulta, la pozitia 109, valoarea contractului nr.293385/03.06.2012 avand ca obiect asistenta juridica si reprezentarea inculpatului MIRON VASILE in dosarul nr.8261/118/2010, in cuantum de 5.000 euro, la pozitia 122, valoarea contractului nr. 293399/19.08.2012 avand ca obiect asistenta juridica si reprezentarea inculpatilor MIRON STEFAN, MIRON ION si CAPITANU MIRELA, in cuantum de 5.000 euro, iar la pozitia 138 valoarea contractului 293415/22.10.2012 avand ca obiect asistenta juridica si reprezentarea inculpatilor BOLMANDIR NICOLAE, MIRON STEFAN si altii in dosarul nr. 936/36/2012, in cuantum de 20.000 euro.

Încasarea onorariilor este de asemenea probata cu inscrisurile depuse la dosarul cauzei, respectiv factura nr. 587/30.06.2012 prin care s-a incasat onorariu partial in dosarul nr.8261/118/2010 privindu-l pe inculpatul MIRON VASILE si factura nr. 751/01.02.2014 prin care s-a incasat integral onorariu platit de familia BOLMANDIR in dosarul nr.936/36/2012, precum si extrasele din registrul de contracte si de incasari al cabinetului meu de avocatură.

Aşa cum am argumentat, toate aceste mijloace de probă infirmă sustinerile denunţătorilor, susţineri care nu se coroborează nici măcar între ele, declaraţiile martorilor denunţători conţinând numeroase contradictii si schimbari de pozitie, fiind necesar ca acestea să fie coroborate cu alte mijloace de probă.

Însă, singurul mijloc de probă apt să susţină aceste declaraţii acuzatoriale au fost înregistrările pentru care parchetul a pronunţat soluţia de încetare a procesului penal ca urmare a împlinirii termenului de prescripţie

Pentru aceste motive, toata substanta acuzarii mele se sprijina pe aceste inregistrari, contestate de mine încă de la urmarirea penala şi constatate ca fiind neconforme realităţii, ceea ce a condus la soluţia de încetare a procesului penal în care au fost documentate sub aspectul originalităţii şi conformităţii prin efectul prescripţiei.

Aşa cum au demonstrat expertizele la care am făcut referire în supra **3.2.1.**, înregistrările puse la dispoziţie de către denunţători sunt în asemenea măsură modificate încât sensul unor fraze si expresii este cu totul schimbat pentru a susţine acuzaţiile formulate.

4. Concluzii și solicitări.

În opinia mea, cele mai sus arătate dovedesc cu certitudine faptul că imixtiunea nelegală în actul de justiție a denunțătorilor mei prin ticluirea înregistrărilor care mă auzau și prin prezentarea acestora ca fiind conforme realității au determinat ca hotărârea de condamnare să fie greșită, motiv pentru care în speța de față sunt aplicabile disp. art. 453 alin (4) C.proc.pen, conform cărora *"Cazul prevăzut la alin. (1) lit. a) constituie motiv de revizuire dacă pe baza faptelor sau împrejurărilor noi se poate dovedi netemeinicia hotărârii de condamnare (...)"*

Pentru toate motivele mai sus indicate, vă rog ca, în temeiul disp. art.459 C.proc.pen. să dispuneți fixarea unui termen pentru admiterea în principiu a acestei cereri, atașarea dosarului cauzei.

Având în vedere că în cauză sunt întrunite exigențele prevăzute de disp. art. 459 alin. (3) C.proc.pen., în sensul că cererea a fost formulată în termen și de o persoană dintre cele prevăzute la art. 455, eu fiind parte în procesul finalizat cu hotărârea a cărei revizuire o cer, solicitarea de față a fost întocmită cu respectarea prevederilor art. 456 alin. (2) și (3); fiind formulată în scris, motivată și însoțită de documentele de care înțeleg să mă folosesc, am invocat temeiuri legale pentru redeschiderea procedurilor penale; faptele și mijloacele de probă în baza cărora este formulată cererea nu au fost prezentate într-o cerere anterioară de revizuire care a fost judecată definitiv; iar faptele și mijloacele de probă în baza cărora este formulată cererea conduc, în mod evident, la stabilirea existenței unor temeiuri legale ce permit revizuirea, vă solicit ca, în temeiul art. (4) al aceluiași articol să admiteți în principiu cererea de revizuire pentru a se trece, potrivit disp. art. 461, la rejudecarea cauzei.

În acest sens, solicit **readministrarea următoarelor probe** pentru ca Instanța să se pronunțe în sensul disp. art.461 alin. (3), *dacă găsește necesar:*

- reaudierea mea
- audierea numiților MIRON ȘTEFAN, MIRON ION și MIRON VASILE, care au avut calitatea de martori denunțători și în cazul cărora s-a pronunțat soluția de încetare a procesului penal ca urmare a intervenirii efectului prescripției așa cum am arătat.

- reaudierea numitului CALAIGII SORIN

Pe fond, solicit admiterea cererii de revizuire și, rejudecând cauza în limitele prev. de art.359 – 399 C.pen., să dispuneți anularea hotărârii atacate și achitarea mea în baza disp. art.16 alin. (1) lit. c) pentru toate infracțiunile pentru care am fost trimisă în judecată pentru că la dosarul cauze nu se regăsesc suficiente probe care să conducă la concluzia că aș fi săvârșit faptele pentru care am fost trimisă în judecată.

Referitor la competența Curții de Apel București, arăt că această instanță este competentă funcțional și teritorial potrivit disp. Art.456 alin. (1) C.proc.pen: "Cererea de revizuire se adresează instanței care a judecat cauza în prima instanță.

În susținerea prezentei cereri anexează Ordonanța nr.430/P/2016 prin care s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale împotriva inculpaților Miron Ion și Miron Ștefan.

De asemenea, înțeleg să mă folosesc de următoarele înscrisuri, care, au o teză probatorie comună, respectiv dovedirea mobilului pe care l-au avut martorii denunțatori de a ticlui probe pentru a induce în eroare organele judiciare, respectiv cel de a beneficia de o reducere semnificativă a pedepsei pe care o aveau de executat:

- Cerere de revizuire formulata de martorul – condamnat MIRON STEFAN, formulata la data de 22.03.2016 – 1 fila;
- Adresa DNA din data de 29.01.2016 semnata de procurorul de caz BODEAN ANDREI, prin care i se acorda martorului – condamnat MIRON STEFAN beneficiul art. 19 din Legea nr. 682/2002 – 1 fila;
- Plicul depus din care rezulta ca martorul – condamnat MIRON STEFAN se afla incarcerat in Penitenciarul Slobozia la momentul depunerii cererii de revizuire – 1 fila;
- Inscris din data de 23.03.2016 cuprinzand masurile dispuse de instanta de judecata in dosarul nr. 1932/118/2016 – 1 fila;
- Raspunsul DNA prin care se confirma colaborarea martorului – condamnat MIRON STEFAN in prezenta cauza – 1 fila;
- Copie sentinta penala nr. 279/24.06.2016 + incheierile de amanare de pronuntare;
- Minuta sentintei penale nr. 279/24.06.2016 ce cuprinde rezolutia instantei in care se mentioneaza solicitarea DNA de a se proceda la comunicarea acestei sentinte catre Parchetul Tribunalului Constanta – 1 fila;
- Extras Ecris privind dosarul nr. 107/312/2015 al Tribunalului Ialomita avand ca

- obiect cerere de contopire a pedepselor denuntatorului MIRON STEFAN – 3 file;
- Extras Ecris privind contestatia formulata impotriva sentintei pronuntate de Tribunalul Ialomita in dosarul nr. 107/312/2015, respinsa de Curtea de Apel Bucuresti;
 - Sentinta penala nr. 35/F/25.02.2015 pronuntata de Tribunalul Ialomita in dosarul nr. 39/98/2015 prin care s-a facut contopirea pedepselor denuntatorului MIRON VASILE + dovada necontestarii acestora de catre Parchet (6 pedepse, dintre care doua pentru tentativa de omor, in care nu s-a cerut si nici nu s-a aplicat spor de pedeapsa, sentinta neatacata de Parchet);
 - Sentinta penala nr. 71/F/08.04.2015 pronuntata de Tribunalul Ialomita in dosarul nr. 320/312/2015 prin care s-a facut contopirea pedepselor denuntatorului MIRON ION (3 pedepse, dintre care una pentru tentativa de omor, in care nu s-a cerut si nici nu s-a aplicat spor de pedeapsa, sentinta neatacata de Parchet)

București, 03 iulie 2024

cu considerație,

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO